

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 890: Dùng Lý Vô Thật Vô Hư, Để Hiện Minh Tất Cả Điều Là, Nhằm Chứng Minh Chư Pháp Nhất Như

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 076)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

Lần này giảng “Kinh Kim Cang”, tôi đã nói với mọi người rất rõ ràng, vì sao lại giảng “Kinh Kim Cang”? Vì công phu niệm Phật không đắc lực. Vì sao không đắc lực? Vì nhìn không thấu, buông không xuống, thì làm sao quý vị có thể đắc lực cho được? Học Phật mà học đến quá đổi nhọc nhằn, ngày tháng trôi qua quá đổi khổ sở, đó là do công phu học Phật của quý vị không đắc lực. Nếu như đắc lực, quý vị học Phật sẽ thấy mỗi ngày một an vui hơn, mỗi năm một an vui hơn. Đó là quý vị đã chân thật đạt được lợi ích của Phật pháp, chân thật nhận được những điểm tốt lành. Học Phật mà học đến mức nhọc nhằn như vậy thì chúng ta cần gì phải học? Trong Phật pháp giảng “phá mê khai ngộ, ly khổ đắc lạc” (phá vỡ mê lầm mở ra giác ngộ, lìa xa đau khổ đạt được an vui), chúng ta học mà thấy rất khổ, không đạt được sự an vui; thì quý vị phải nhớ đến câu đầu tiên: Sự mê lầm của quý vị chưa bị phá trừ, quý vị chưa hề giác ngộ. Khổ từ đâu mà có? Từ sự mê mờ mà ra. Thế nào là mê? Tứ tướng, tứ kiến (Bốn tướng, bốn kiến) chính là mê. Phá được tứ tướng, phá được tứ kiến chính là giác; giác ngộ rồi thì sẽ an vui, mê mờ thì sẽ nhọc nhằn. Phật không lừa gạt chúng ta, từng câu từng chữ đều mang ý nghĩa vô cùng thâm sâu. Cho nên, không có pháp nào chẳng phải là Phật pháp. Ngộ rồi thì “nhất thiết giai thị” (tất cả đều là), mê rồi thì “nhất thiết giai phi” (tất cả đều chẳng phải). Khổ và vui, chúng sanh và Phật, kỳ thực chỉ nằm ở một niệm mê hay ngộ mà thôi. Chúng ta đã mê quá lâu rồi, từ vô lượng kiếp đến nay đều mê mờ, đem hết thấy những hiện tượng này, những thứ giả huyền này lầm tưởng là chân thật, chúng ta sai lầm ở ngay chỗ này. Chúng ta không biết được chân tướng của vũ trụ nhân sanh. Chân tướng vốn là “vô thật vô hư”, vậy mà chúng ta lại chấp chặt nó là thật, cho rằng những thứ này là thật tại, thật là sai lầm vô cùng! Phật thật sự là quá hy hữu khó gặp, khiến chúng ta không thể không bái phục đến năm vóc sát đất. Quý vị xem, trong pháp hội Bát Nhã, pháp hội Kim Cang Bát Nhã này, kinh văn không nhiều,

nhưng dùng những lời khai thị ngắn gọn súc tích như vậy để nói ra cho chúng ta đạo lý sâu rộng đường ấy, chân tướng sự thật đường ấy, thật sự không dễ dàng chút nào!

“Chứng thành chư pháp nhất như” (Chứng tỏ mọi pháp đều là một thể như nhau). Nếu như chúng ta có thể khế nhập, có thể thể hội được “chư pháp nhất như”, vậy thì xin chúc mừng mọi người, quý vị không còn là phàm phu nữa. Chẳng những không phải là phàm phu, quý vị cũng không phải là Nhị thừa, quý vị cũng chẳng phải là Quyền giáo Bồ Tát, mà quý vị đã là Pháp thân Đại sĩ. Khế nhập vào cảnh giới “chư pháp nhất như” ấy, thì không chỉ chuyển được Lục đạo, mà ngay cả Thập pháp giới cũng chuyển được luôn, đó chính là Nhất chân Pháp giới. Những bậc ở trong Nhất chân Pháp giới, trên “Kinh Hoa Nghiêm” giảng chính là bốn mươi một vị Pháp thân Đại sĩ, quý vị đã dự vào hàng ngũ này rồi. Thế nhưng, mọi người cần phải hiểu rõ, nếu quý vị không hạ thủ công phu từ ngay nơi Tứ tướng, Tứ kiến, thì đừng nói là Thập pháp giới không ra khỏi được, mà ngay cả Lục đạo luân hồi cũng chẳng thoát ra được. Phá được Phiền não chướng thì ra khỏi Lục đạo, phá được Sở tri chướng thì ra khỏi Thập pháp giới. Thập pháp giới từ đâu mà có? Phía trước đã giảng rất rõ ràng: Quý vị có vọng tưởng thì có Thập pháp giới; quý vị có chấp trước thì có Lục đạo luân hồi. Sự việc này cần phải làm thật, làm thật thì phải do chính quý vị tự mình làm, bất kỳ một ai khác cũng không thể giúp đỡ được. Chư Phật Bồ Tát gia trì chúng ta, bảo hộ chúng ta, đó là gì? Đó chính là lời giáo huấn. Các Ngài đem đạo lý nói cho rõ ràng, đem chân tướng sự thật giảng cho tường tận, đây chính là sự giáo huấn của chư Phật Bồ Tát, những phần việc còn lại phía sau thì bản thân chúng ta phải tự mình làm lấy. “Khai - Thị - Ngộ - Nhập”, điều mà Phật có thể giúp đỡ cho chúng ta là “Khai thị” (chỉ bày), còn chúng ta phải tự mình “Ngộ nhập” (hiểu thấu và đi vào cảnh giới đó). Ngộ nhập thì không thể nương tựa vào người khác được, Phật Bồ Tát cũng không thể giúp được. Quý vị phải tự giác ngộ, quý vị phải có khả năng khế nhập vào cảnh giới “Nhất như”, Nhất như chính là Nhất chân.

“Triển chuyển tương sanh” (Tiếp nối sanh ra nhau), ý nghĩa của chữ “triển chuyển” này rộng lớn không có ngần mé. Dùng thuật ngữ của Phật pháp mà nói, Nhất chân Pháp giới và Thập pháp giới là triển chuyển tương sanh. Triển chuyển tương sanh bằng cách nào? Chư vị hãy nhớ kỹ lời khai thị của Phật ở đoạn trước: “Vô trụ sanh tâm”. Bởi vì “vô thật” (không thật có) cho nên Phật dạy quý vị phải “vô trụ” (không chấp trước); bởi vì “vô hư” (không hư vọng)

cho nên Phật dạy quý vị phải “sinh tâm”. Nếu như quý vị có thể sanh được cái tâm “Nhất như”, quý vị liền thành Phật, thành Bồ Tát, thành Pháp thân Đại sĩ. Nếu như quý vị sanh tâm “Lục độ”, quý vị là Bồ Tát, nhưng không phải là Pháp thân Đại sĩ, điều này quý vị cần phải biết. Nếu như quý vị sanh tâm “Tứ đế”, quý vị liền làm A La Hán. Từ đó có thể biết, nếu như quý vị sanh tâm tham, sân, si, thì sẽ biến thành Tam ác đạo (Ba đường ác): tâm tham lam là đường Ngạ quỷ, tâm sân hận là đường Địa ngục, tâm ngu si là đường Súc sanh. Phật đã khổ tâm khuyên bảo, đem chân tướng sự thật nói cho chúng ta biết, khuyên chúng ta phải nỗ lực cho sạch những tập khí phiền não, tham, sân, si từ vô thủy kiếp đến nay. Cái nhân của ba đường ác không còn nữa, tự nhiên sẽ không có quả báo của ba đường ác. Về tâm tham, tôi đã nói rất nhiều lần rồi, không chỉ là Ngũ dục Lục trần, danh văn lợi dưỡng, tài sắc danh thực thùy của thế gian, mà còn bao gồm cả Phật pháp. Ta không tham pháp thế gian nữa, nhưng lại đi tham Phật pháp, thì vẫn cứ y như vậy mà堕 vào đường Ngạ quỷ. Phật là dạy quý vị đoạn trừ tâm tham, chứ không phải dạy quý vị thay đổi đối tượng. Thay đổi đối tượng thì chẳng có tác dụng gì cả, điều này chúng ta nhất định phải làm cho thật rõ ràng. Làm rõ ràng rồi, quý vị liền giác ngộ, quý vị sẽ không còn mê hoặc nữa. Cho nên, y báo và chánh báo trang nghiêm của Thập pháp giới triển chuyển tương sanh với nhau, chính là nằm ở ngay nơi ý niệm của mọi người. Tướng tông giảng: “Duy tâm sở hiện” (Chỉ do tâm hiện ra), tất cả mọi hiện tượng từ đâu mà có? Do Tâm hiện. Thập pháp giới từ đâu mà có? Lục đạo từ đâu mà ra? Do Thức biến hiện, là “Duy thức sở biến”. Bởi vì là “Duy tâm sở hiện”, cho nên quý vị không thể trụ, Phật dạy quý vị “Ứng vô sở trụ” (Nên không có chỗ trụ). Bởi vì là “Duy thức sở biến”, cho nên Phật dạy quý vị “sinh tâm”. Nếu như quý vị sanh Bồ đề tâm, cảnh giới hiện ra sẽ là cảnh giới của Phật. Không những xả ly được cảnh giới ô uế, mà ngay cả cảnh giới thanh tịnh cũng xả ly luôn; nhiễm và tịnh hai bên đều xả bỏ hết, đó mới là chân tịnh (thanh tịnh chân thật)! Mới tương ưng một cách viên mãn với Tánh đức. Quý vị có thể thể hội được ý nghĩa này, thì mới thấu hiểu được những chữ “tương sanh (sanh ra nhau), tương thích (giải thích cho nhau), tương thành (thành tựu cho nhau)” mà trong phần tiểu chú đã giảng. Kỳ thực, tất cả đều đang làm sáng tỏ cùng một nghĩa lý mà thôi.

Sáu chữ “Tương sanh, tương thích, tương thành” này, tôi sẽ nói với chư vị cho rõ ràng hơn một chút, minh bạch hơn một chút. Dùng lời hiện đại mà nói, chúng ta đem áp dụng vào trong đời sống để nói: hết thầy kinh điển mà Thích Ca Mâu Ni Phật đã thuyết trong suốt bốn mươi chín năm, chính là tương sanh,

tương thích, tương thành. Tất cả kinh điển nói về điều gì? Chính là nói về đời sống của chúng ta, về quá khứ, hiện tại và vị lai của chúng ta. Từ sự khởi tâm động niệm của chúng ta, trải rộng cho đến hành vi trong đời sống hằng ngày của chúng ta, nghiệp nhân quả báo trong từng sát-na nối tiếp nhau. Sáu chữ này, quý vị mới thấu hiểu được hàm ý thâm sâu nhường nào, rộng lớn nhường nào. Phật giảng về Nhất chân Pháp giới thì quý vị mới sáng tỏ, chẳng phải chỉ giới hạn trong một bộ “Kinh Hoa Nghiêm”, mà tất cả kinh điển thấy đều là như vậy. Chẳng những tất cả kinh điển đều như vậy, mà hành vi đời sống của hết thấy chúng sanh, có thứ nào mà chẳng phải là như vậy đâu? Hiểu được đạo lý này, thì mới biết được ý nghĩa chân thật của “vô trụ sanh tâm” mà Phật đã giảng cho chúng ta, chúng ta nên phải tuân thủ thực hành. Vô trụ chính là buông xuống, vạn duyên buông xuống, khôi phục lại tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh chính là chân tâm của chính chúng ta, tâm thanh tịnh chính là bản tánh của chính chúng ta. Trên kinh nói rất hay: “Tín tâm thanh tịnh tắc sanh Thật tướng” (Tín tâm thanh tịnh thì sanh Thật tướng). Thật tướng chính là Thật tướng Bát Nhã, là trí tuệ chân thật; tín tâm thanh tịnh thì sanh ra trí tuệ chân thật. Tín tâm không thanh tịnh thì thứ sanh ra chính là thế trí biện thông. Thế trí biện thông chẳng phải là trí tuệ chân thật, nó không thể giải quyết được vấn đề.